

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 363/05
19.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Свјетланом Николић, као записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА и др., због кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл.245. став 1. Основног кривичног закона, решавајући о жалбама браниоца оптуженог АА, адвоката АБ и оптуженог ББ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Лесковцу К. 45/04 од 30.11.2004. године, после седнице већа одржане у смислу чл.375. ЗКП, дана 19.04.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе браниоца оптуженог АА и оптуженог ББ и пресуда Окружног суда у Лесковцу К.45/04 од 30.11.2004. године у односу на ове оптужене ПОТВРЂУЈЕ.

У осталом делу пресуда остаје неизмењена.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Лесковцу К. 45/04 од 30.11.2004. године оглашени су кривим: под тачком 1. оптужени АА, због кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл.245. став 1. ОКЗ и тачком 2. оптужени ВВ, ББ и ГГ, због кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл.245. став 1. ОКЗ, па су сви оптужени, АА, ВВ, ББ и ГГ осуђени на казне затвора у трајању од по 1 - једне године; оптужени су обавезани да накнаде суду трошкове кривичног поступка и то оптужени ББ износ од 23.400,00 динара и оптужени ГГ износ од 30.100,00 динара, као и да плате суду на име паушала сваки од оптужених износе од по 3.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења; према оптуженима је на основу чл.69. ОКЗ у вези чл.245. став 5. ОКЗ предмет извршења кривичног дела опојна дрога *cannabis sativa* из фамилије *cannabaceae* одузета и то од оптуженог ВВ количина од 22.94 грама, од оптуженог ББ количина од 4.28 грама, од оптуженог ГГ количина од 1.21 грам и од оптуженог АА семе од поменутог биљке у количини од 0.395 грама.

Против наведене пресуде изјавили су жалбе:

- бранилац оптуженог АА, адвокат АБ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, с предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење; жалбом је захтевано да о седници већа другостепеног суда буду обавештени оптужени и бранилац;

- оптужени ББ због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, с предлогом да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да се преиначи тако што ће се овај оптужени ослободити кривичне одговорности.

Републички јавни тужилац је поднеском Ктж. 493/05 од 15.03.2005. године предложио да се одбију као неосноване жалбе браниоца оптуженог АА и оптуженог ББ а пресуда Окружног суда у Лесковцу К.45/04 од 30.11.2004. године потврди.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу чл.375. ЗКП у одсуству уредно обавештених заменика Републичког јавног тужиоца и оптуженог АА, те његовог браниоца адвоката АБ, који је суд обавестио да је позив примио уредно, али да седници већа неће присуствовати, па су размотрени сви списи предмета заједно са побијаном пресудом и по оцени навода жалбе суд је нашао:

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на које другостепени суд пази по службеној дужности (чл.380. став 1. тач.1. и 2. ЗКП).

Жалбом браниоца оптуженог АА првостепена пресуда се побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из чл.368. став 1. тач.11. ЗКП и чл.368. став 2. ЗКП, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. При томе се истиче да се противречност пресуде огледа у паушалној оцени доказа и неистинитој интерпретацији истих. Ово стога што је оптужени приликом саслушања у СУП-у био злостављан, према њему је примењивана сила, претња, обмана и изнуда, да би се дошло до његовог признања, те нису примењене одредбе чл.18. став 2. и чл.89. став 8. ЗКП којима је прописано да се судска одлука не може заснивати на доказима који су сами по себи или према начину прибављања у супротности са одредбама ЗКП, Устава и међународног права, због чега је записник о испитивању оптуженог сачињен у СУП-у морао бити издвојен. Суштина поменутих повреда, по браниоцу, одразила се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање јер суд прихвата исказ оптуженог АА дат у предкривичном поступку, када је према њему била примењена сила. Међутим, и у истрази и на главном претресу оптужени АА истиче да није продао оптуженом ВВ опојну дрогу, већ да му је дао 50,00 динара како би платио аутобуску карту од Лесковца до __, па се по жалби супротна одбрана оптуженог ВВ о томе да је он од АА купио дрогу показује неубедљивом и неприхватљивом.

Врховни суд налази да су жалбени наводи браниоца оптуженог АА неосновани.

Правилно је првостепени суд поклатио веру одбрани оптуженог АА коју је дао на записнику о саслушању тада осумњиченог Ку.22/04 од 09.06.2004. године, сачињеном сагласно одредбама ЗКП уз упозорење о праву ангажовања и присуства браниоца, кога је оптужени и ангажовао (по пуномоћју у списима) и који бранилац је све време био присутан, а на записнику нису стављане примедбе (страна 13. став последњи, настављено на страни 14. образложења пресуде), па је очигледно да према оптуженом није била примењена сила или претња, нити је његов исказ са тих разлога изнуђен. Зато се не може говорити о повреди одредаба ЗКП на које указује жалба, нити о немогућности коришћења поменутог записника као доказа у поступку.

Даље, исказ оптуженог ВВ о томе да му је оптужени АА наведену количину дроге - марихуане продао коју је он од свог новца купио и за исту му платио 1.500,00 динара - јасан је и недвосмислен, те је остао непромењен и у поступку његовог суочења са оптуженим АА, о чему су дати ваљани разлози на страни 11. став последњи настављено на страни 12., које прихвата и овај суд. Зато је неоснована измењена одбрана оптуженог АА дата у истражном поступку и на главном претресу, којом наводи да је дрогу поклатио ВВ без накнаде, и да му је чак дао новац за превоз.

По жалби оптуженог ББ, битна повреда одредаба кривичног поступка састоји се у противречности изреке пресуде којом се овом оптуженом ставља на терет да је критичном приликом код себе имао десет цигарета "џоинт", да је након тога две цигарете дао оптуженом ГГ, што значи да му је остало осам оваквих цигарета, да би се на крају изреке навело да је он код себе поседовао 4,28 грама опојне дроге марихуане, која је од њега и одузета, па да се са сигурношћу не зна о којој се заправо количини дроге ради. С тим у вези и чињенично стање је по жалби погрешно утврђено, као и правна квалификација дела, јер је поменута количина дроге незнатна, па је дело малог значаја, последица је одсутна, што искључује постојање кривичног дела. И на крају, у поступку је повређено и право на одбрану оптуженог, јер пред судом није испитан крунски сведок ДД, па је на тај начин по жалби оптуженом ускраћена могућност да сведоку поставља питање и тражи објашњења о томе по којој цени му је нуђена продаја дроге "џоинта" од стране оптуженог ГГ.

Врховни суд налази да су жалбени наводи оптуженог ББ неосновани.

Не може се говорити о противречности пресуде јер је наведена количина дроге марихуане садржана у броју цигарета "џоинта". Како је у питању опојна дрога марихуана, која угрожава здравље људи и доводи до тешких здравствених и социјалних проблема, то се без обзира на количину и врсту дроге не може говорити о незнатној друштвеној опасности и одсутности штетних последица, које у смислу чл.8. став 2. ОКЗ искључују постојање кривичног дела у питању, како се то неосновано жалбом оптуженог ББ жели приказати. Имајући у виду да је на главном претресу на сагласан предлог свих странака, дакле и оптуженог ББ, прочитан исказ сведока ДД са записника о његовом саслушању код истражног судије у предмету Ки.34/04 од 14.07.2004. године, не може се говорити о повреди права на одбрану оптуженог ББ, зато што поменути сведок није саслушан на главном претресу нити би саслушање истог на околности предложене у жалби биле од утицаја на доношење правилне и законите одлуке.

Према томе, чињенично стање - како у погледу чињеница које чине обележја кривичног дела у питању, тако и у погледу оних које се тичу психичког односа оптужених АА и ББ према учињеном делу, правилно је и потпуно утврђено, а квалификацијом дела по чл.245. став 1. ОКЗ и кривични закон је правилно примењен, о чему су у побијаној пресуди дати ваљани разлози на страни 17. став последњи и страни 18. образложења које у свему прихвата и овај суд.

Зато се супротни жалбени наводи браниоца оптуженог АА о томе да нису доказани сви елементи бића кривичног дела за које је овај оптужени оглашен кривим, као и они наведени у жалби оптуженог ББ о непостојању кривичног дела у смислу одредбе чл.8. став 2. ОКЗ - показују неоснованим.

Испитујући одлуку о казни, Врховни суд налази да су жалбе оптуженог ББ и браниоца оптуженог АА и у овом делу неосноване.

Првостепени суд је правилно утврдио и ценио све околности од значаја за одмеравање казни оптуженима АА и ББ. Дат је одговарајући значај утврђеним олакшавајућим и особито олакшавајућим околностима (оптужени нису осуђивани, неочењени су, ради се о млађим лицима, а цењене су и њихове личне и породичне прилике). Стога су одмерене казне оптуженима АА и ББ сразмерне степену друштвене опасности извршеног кривичног дела и кривичне одговорности и нужне за остваривање у закону прописане сврхе кажњавања - чл.33. КЗ СРЈ.

Одлука о изреченим мерама безбедности одузимања предмета од оптужених АА и ББ, заснива се на правилној примени одредбе чл.69. ОКЗ у вези чл.245. став 5. истог закона, па се законитост и правилност изрицања истих ни жалбама поменутих оптужених не доводи у сумњу.

Како у односу на оптужене ВВ и ГГ није било жалби овлашћених лица, то је првостепена пресуда у односу на поменуте оптужене остала непромењена.

Са свега напред изложеног, а на основу чл.388. ЗКП, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Свјетлана Николић, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

сд